

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Min Ven - Christian Petersen ... (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Min Ven - Christian Petersen ... (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 218. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid81639.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Min Ven - Christian Petersen ...

Saxkjøbing 16de Jan. 1839.

Min Ven - Christian Petersen! -

Du kan tænke, hvorledes jeg over Dit Brev forleden - kom i Heden; - søgte blandt mine Sager heden og deden; - i alle Skuffer foroven og nedent; - maalte i Længden og Breden; - prøved at skille Klinten fra Hveden; - trak min Staalpen, og stak den atter i Skeden; - puslede Kammen; - pryglede Ammen; - beed af Madammen; - stirred i Kakkelvnsflammen; - slog Hænderne sammen; - og dog tilsidst, Forlangendet ei honoreerte, - men, som den belgiske Bank, falleerte. - Imidlertid menes, - naar Tid forlenes, - og Kræfterne enes, - at Vexelbefalingen - trods, som sædvanlig, Forhalingen, - ikke skal immer savne Betalingen. - Med Rette bliver Du skarlagendrød, - over dette tragikomiske Stød, - Din Vens Nød, - og ringe 219 poetiske Levebrød. - Men, hvorfra i Hast skulde jeg hente - det man kunde fordre, skjøndt ikke vente, - det Fornuftigdydige, - Hørige og Lydige, - ikke Anmassende, - men høist Anpassende, - ikke kritiske - eller politiske, - men Vanillesøde, - Ederduunbløde, - Publikumsmeltende, - Bravoombeltende, - kortsagt, Smagfuldtsmidige, - Konstigtusindsidige, - hvor jeg var vant til at finde det Stridige, - Utidige, - det Plumpe, - saavel med Hensyn til Mellemstykke som -, - hvor Hovedet var for stort, - Hjertet forgjort, - og det Hele ikke bedre end -. - Ak, jeg elendige Prakker! - Upoetiske Poppegøie- og Pølsesnakker! - Mine Collegers alleruværdigste Makker! - Jeg beder, at Du paa min undseelige Muses Vegne, - og paa mine egne, - med al den Elegants, som nu er Moden, - og som Du kjender, haaber jeg, fra Roden - og Urteboden, - hilser i hendes comfortable Stue - den talentfulde Frue, - hvis Yndigheders Skue - mig altid var en sand, æsthetisk Bespiisning, - en hellig Underviisning; - hvis Stemmes Klangfigurer - dybt i min Sjæl har trukket sine Furer; - samt, ikke mindre, - hendes Mand, djærv af Ydre som af Indre, - han, der af Digternes Klumper - og Stumper, - Huller - og Nuller - gjør, ei blot et Bulder, - men Helte med Ansigt og Skulder, - hvis Røst som en Torden ruller; - at Du dem begge, med tilbørlig Udfyldning, - fornøden Forgyldning, - og hvad dertil hører, bringer Din Vens Undskyldning, - at han, istedetfor Bidrag til Nydelsesforvoldningen, - Konstudfoldningen, - kortsagt Aftenunderholdningen den 20de Januar, - har, - hvormeget det end i Hjertet skar, - maattet give dette indholdsløse Svar.

Din EA. P. S. Med næste Post, som fører Pakker, - om Hundreddalersedlerne og andre Ting jeg snakker.